

та, чиято опашка дърпал циганинът, имала изправена опашчица. Драконът се разкрещял:

– Не е възможно да съм хвърлил само една свиня през покрива!

– Напротив, напълно възможно е, защото свинята, която ти си хвърлил, веднага е дотичала обратно. И така много пъти се е връщала, и ти всъщност си прехвърлял само нея през къщата.

Драконът отишъл при главатаря на драконите и казал:

– Не знам как ще се оправя с този циганин. Сам прехвърли през покрива всичките двайсет и три свине, а аз – една-единствена. Трябваше да му оставя и парите, и свинете.

– Нищо, нищо – отвърнал главатарят, – сега ще измислим друга тактика, друго изпитание. Вземи тази желязна врата и му кажи: „Който хвърли вратата по-нависоко, той ще вземе всичко.“

През нощта драконът отишъл при циганина.

– Спиш ли, или не спиш?

– И спя, и не спя, защото знаех че пак ще дойдеш да ме тормозиш.

– Ставай веднага! – разгневил се драконът. – Продължаваме облога. Слушай ме внимателно: който хвърли тази желязна врата по-нависоко, той ще вземе всичко.

– Добре, но да знаеш, че ти си един изпечен мошеник!

Драконът хвърлил пръв желязната врата. Два дни и две нощи чакали, докато вратата падне от небето.

– Сега е твой ред.

Циганинът погледнал към небето и извикал:

– Хей, братко, излез, покажи се!